

FAKULTA ARCHITEKTURY ČVUT, ATELIER MÁDR POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Dzierżonowo centrum

Bc. Natalia Korpášová

Letní semestr 2021/2022

Polské město Dzierżonów leží na pomyslné přímce Praha – Wrocław a je první zahraniční destinací úmyslů našeho atelieru navázat komunikaci s polským prostředím a jeho architekturou, která se nám jeví nedostatečně komunikovaná a málo známá, byť se musí zabývat podobnými úkoly a problémy. Během svého působení na fakultě jsem se dosud nesešel, ani neslyšel o studentech polských architektonických škol, kteří by v rámci “erasmu” působili na naší fakultě, o studentech v denním studiu ani nemluvě. Tak uvidíme. Po návštěvě města, zanalyzování jeho potřeb v součinnosti se zástupkyně starosty a výběru vhodné lokality, autorka navrhla do třatřicetitisícového polského Dzierżonowa multifunkční centrum. Pro svůj záměr zvolila lokalitu na hranici historického města, jeho hradeb a podhradí, kde se v současnosti nachází park. Existující pětimetrový výškový rozdíl Natalia překonává velkorysou, nakloněnou rovinou s extenzivní zelení, která přestřešuje rozlehlý halový prostor a kterou prorůstají čtyři válcové objekty jednotlivých funkčních sekcí multifunkčního centra. Vše je velmi působivě a přehledně demonstrováno na schématech principu návrhu a funkčních konceptech a na krásně zpracovaném modelu.

Veškeré úsilí je zde nasměřováno na silný, jednoznačný koncept, kterým se Natalia pokouší rozseknout všechny problémy zadání ve velmi komplikované lokalitě na rozhraní dvou urbanistických struktur zástavby uvnitř a vně hradeb města, navíc s velkým výškovým převýšením. A myslím, že se jí to daří. Souhlasím, že sem nepatří žádná upozaděná stavba, splývající s nesourodým okolím, ale výrazný objekt, který bude udávat trend budoucímu vývoji předhradí, který ho propojí s historickým centrem města a zároveň pohodlně vtáhne centrum do parku, k řece, k jižní části města.

Koncept nakloněné pochozí střešní roviny s extenzivní zelení, napojené svahem na terén parku a jeho vzrostlou zezeň je grandiózní. Kompozice různorodých válcových věží se stále stejnou distancí mezi sebou však působí až příliš schematicky, naproti tomu “protržená” střeška mezi válci je silným motivem návrhu, dobře prosvětluje 1.PP a ve střešní rovině ponechává prostor mezi válci pouze pro zajímavé průhledy. Odlišné vzdálenosti mezi válci by zřejmě umožnily ještě zajímavější průhledy a vkrádá se otázka, zda do takto velkoryse pojatého řešení, které má ambice na ikonickou stavbu moderní architektury v historickém městě, nepatří i vodní prvek, pro aktivaci atmosféry i mikroklimatu.

Přes veškerou snahu po zjednodušení, zůstává návrh stále ještě nadmíru složitý a to jak v dispozici, jejíž otevřenost v 1.PP buď člověk nadšeně přijme, nebo se stane jejím odpůrcem, tak zejména ve svém konstrukčním systému s obrovským množstvím atypických průníků kruhových a ortogonálních hmot, navíc ještě zkomplikovaný průniky nakloněné roviny střechy. Tento konstrukční nesoulad se dramaticky projevuje zejména ve 2.PP, které autorka pojala jako skeletový systém podzemních garáží, který ovšem koliduje se založením čtyř válcových objektů jednotlivých sekcí centra. Navíc je i dispozičně řešen odlišně od navazujících vyšších pater objektu. Výškové napojení výjezdové rampy a navazující dopravní schéma jsem, vyjma modelu, nedohledal. Grafické zpracování projektu je na výborné úrovni, ale mnohé nezvyklosti v zakreslování komplikují jeho čtení. Z předloženého konstrukčního a materiálového řešení je zřejmé, že autorka má jasnou představu o záludnostech válcových

fasád a podařilo se jí z tohoto problému elegantně uniknout (to neplatí pro model). Tak mám ještě poslední závažnou otázku k systému zasklení velkých prosklených ploch a pak jejich otevírání do exteriéru a to samé u výplní otvorů v interiérových válcových stěnách? Návrhu rozhodně nelze upřít odvahu po zcela atypickém řešení a vytvoření zajímavých prostorů, průhledů a nečekaných propojení a takový přístup k diplomové práci je třeba ocenit a podpořit. Natalia Korpášová prokázala svoje kvality a nemám nejmenší obavy, že by v další fázi vývoje projektu nedokázala tyto složitosti "vychytat" a posunout tak svůj návrh dále, do vytoužené ambice ikonické stavby (no možná přeháním a taková ambice nebyla). Její diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Návrh závěrečného hodnocení: C

V Bohdašíně 3.6.2022

ing.arch. Josef Mádr